Tämä tutkistelu on sapatiksi 26.9.2026

Armo, rakkaus ja yhteys

Muistojae: *”Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys!” (2. Kor. 13:13.)*

Avaintekstit:
2. Kor. 8:9
Room. 16:20
1. Joh. 4:8–11
2. Kor. 13:11
Fil. 2:1–2
Gal. 4:4–6

Paavali päättää Toisen korinttilaiskirjeen korostamalla uudelleen kirjeissään käsittelemiään olennaisia teemoja. Hän tekee niin viiden kehotuksen avulla (2. Kor. 13:11).

Ensimmäinen kehotus, ”iloitkaa”, muistuttaa kirjeiden aikaisempia tekstejä.

Toinen kehotus, ”tulkaa täydellisiksi” (RK 2012), on käännös yhdestä kreikankielisestä sanasta (*katartizō*), joka on käännetty 1. Kor. 1:10 jakeessa sanoilla "olisitte täysin yhtä" (RK 2012). Sana merkitsee yhteen sovittamista, asioiden korjaamista ja kunnostamista sekä täydelliseksi tekemistä.

Kolmas kehotus, ”ottakaa kehotukseni vastaan”, kokoaa ajatuksen 2. Kor. 1:3–7 jakeista. Paavali aloittaa ja päättää toisen kirjeensä rohkaisulla. Jumala rohkaisee meitä, jotta voimme rohkaista muita (2. Kor. 1:4, 6).

Neljäs ja viides kehotus, ”olkaa yksimielisiä ja eläkää rauhassa” (2. Kor. 13:11), ovat kehotus ykseyteen. Tällainen ilon, yhteen sovittamisen, rohkaisun, ykseyden ja rauhan ilmapiiri on edellytys rakkauden ja rauhan Jumalan (2. Kor. 13:11) läsnäololle. Se on seurausta kolmiyhteisen Jumalamme työstä ihmisen sydämessä (2. Kor. 13:13).

Armo, rakkaus ja yhteys ovat seurausta kolmiyhteisen Jumalan työstä meidän edestämme. Nämä kolme kristillistä piirrettä edistävät ilmapiiriä, jota leimaa Jumalan läsnäolo.

JEESUKSEN ARMO

Toisen korinttilaiskirjeen lopussa viitataan Jeesuksen armoon, aivan kuten kirjeen alussa (2. Kor. 1:2; 2. Kor. 13:13). Paavali aloittaa ja päättää tämän kirjeen viittaamalla Jumalan armoon. Kuten huomasimme tämän neljänneksen alussa, Paavali ei voinut lakata ajattelemasta ja puhumasta Jeesuksesta.

”Tehän tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään.” (2. Kor. 8:9.)

Kuinka ihailtavaa ja vastustamatonta Jeesuksen armo onkaan. Hän jätti ikuisen olemassaolonsa rikkaudet taivaassa tullakseen köyhäksi. Hän kulki muinaisen Galilean pölyisillä teillä. ”[H]än alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti.” (Fil. 2:8.) Hän teki niin, jotta meistä tulisi ”rikkaita” eli meillä olisi mahdollisuus olla hänen kanssaan taivaassa. Meidän, jotka olemme tunteneet vain synnin, kuoleman ja kärsimyksen maailman, on vaikea edes alkaa käsittää sitä, mitä Jeesukselle merkitsi jättää taivaan salit tullakseen tänne ja antaakseen henkensä uhrina meidän puolestamme.

Lue Room. 16:20; Gal. 6:18; Fil. 4:23 ja 1. Tess. 5:28. Minkä tärkeän opetuksen huomaat näissä jakeissa?

Paavali viittaa kirjeissään hyvin usein Jeesuksen armoon. Esimerkiksi armo tulee Jeesuksen "ansiosta kaikkien osaksi” (Room. 5:15). Ne, jotka saavat tämän runsaan armon, tulevat "elämään ja hallitsemaan yhden ainoan ansiosta, Jeesuksen Kristuksen” (Room. 5:17). Paavali aloittaa ja päättää Toisen korinttilaiskirjeen tavoin myös muut kirjeensä mainitsemalla Jeesuksen armon (Room. 1:7; Room. 16:20; 1. Kor. 1:3; 1. Kor. 16:23; Gal. 1:3; Gal. 6:18; Fil. 1:2; Fil. 4:23). Tämä aihe oli alati hänen mielessään, ja hän halusi sen täyttävän myös korinttilaisten mielen.

Tämä oli Paavalin toive kaikille seurakunnille. Hän sanoo efesolaisille: ”Armo tulkoon kaikkien niiden osaksi, jotka rakastavat Herraamme Jeesusta Kristusta, armo ja katoamattomuus.” (Ef. 6:24.) Haluaisiko Paavali, että rakastaisimme Jeesusta vähemmän kuin rakkaudella, joka ei kuole? Ei todellakaan. Hänen toiveensa oli, että Jeesuksen armo saavuttaisi yhä useammat ihmiset (2. Kor. 4:15) ja että se riittäisi heille aivan kuten se riitti hänelle (2. Kor. 12:9).

Ajattele tällaista Jumalan armoa sinua kohtaan. Mitä ansaitset sen mukaan, mitä olet sanonut ja tehnyt? Mitä Jumalan armo kuitenkin tarjoaa sinulle sen sijaan?

JUMALAN RAKKAUS

”Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys!” (2. Kor. 13:13.) Tällä jakeella Paavali päättää toisen kirjeensä. Huomaa, että hän mainitsee kolminaisuuden kolme persoonaa tässä järjestyksessä: Poika, Isä ja Pyhä Henki. Kaikkien näiden kolmen toiminnan kautta voimme paremmin ymmärtää, millainen Jumala on ja mitä hän on tehnyt puolestamme.

Lue Joh. 3:16–17; Room. 8:37–39 ja 1. Joh. 4:8–11. Mitä nämä tekstit kertovat meille Jumalan rakkaudesta?

”Jumala on rakkaus.” (1. Joh. 4:8.) Rakkaus on Jumalan olennainen ominaisuus. Johannes korostaa, että voimme tunnistaa rakkauden siitä, että Jumala antoi ainoan Poikansa kuolemaan puolestamme (Joh. 3:16). Jumala lähetti Jeesuksen pelastamaan meidät (Joh. 3:17), ja tämä oli osa pelastussuunnitelmaa (Ap. t. 3:20–21; 1. Joh. 4:10, 14). Jeesus viittasi evankeliumeissa useita kertoja Isään, joka oli hänet lähettänyt (esim. Matt. 10:40; Mark. 9:37).

”Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä.” (Room. 5:8.) Voimme nähdä välähdyksen Jumalan rakkaudesta aviomiehen ja vaimon välisessä ihanassa suhteessa sekä vanhempien ja lastensa välisessä suhteessa, vilpittömissä ystävyyssuhteissa jne. Voimme nähdä Jumalan rakkauden myös luonnossa. Ellen G. White sanookin: ”Jokainen avautuva silmu ja maasta nouseva vihreä verso julistaa: Jumala on rakkaus. Valloittava, iloinen linnunlaulu, kukkien herkät värisävyt ja niiden täydellinen, tuoksuva kauneus sekä metsän ylväät puut vihreine lehvästöineen kertovat Jumalan hellästä huolenpidosta ja siitä, että Jumala tahtoo lastensa olevan onnellisia.” (TKL 5–6.)

Mikään ei ole vakuuttavampaa kuin se, että Jumala antoi Jeesuksen uhriksi meidän syntiemme vuoksi. Kun ymmärrämme, että Jumala rakasti meitä niin paljon, että hän lähetti Jeesuksen kuolemaan puolestamme, vastaamme siihen antaen ”henkemme alttiiksi veljiemme puolesta” (1. Joh. 3:16).

Paavali halusi korinttilaisten elävän ykseydessä. Ilman rakkautta ei ykseyttä kuitenkaan ole. Siksi hän opetti heille, että rakkaus rakentaa (1. Kor. 8:1) ja että ilman rakkautta kaikki on turhaa ja tyhjää (1. Kor. 13:1–3). Joten kaikki, mitä teemme, tulee tehdä rakastavin mielin (1. Kor. 16:14), rakkaudella, joka on jatkoa Jumalan rakkaudelle.

Mitä menettäisimme evankeliumista, jos Jeesus itse ei olisi tosi Jumala?

RAKKAUDEN JUMALA

Muinaisessa pakanallisessa maailmassa ihmiset eivät uskoneet, että jumalat rakastivat ihmisiä. Sen sijaan jumalat olivat pahansuopia ja raivoisia, ja heitä piti lepytellä. Ajatus rakkauden Jumalasta, kuten se esitetään Raamatussa, oli uutta. Niin yllättävä kuin tämä lausunto oli Paavalin aikana, hän luonnehtii Jumalaamme ”rakkauden ja rauhan” Jumalaksi (2. Kor. 13:11).

Lue 2. Kor. 13:11. Miten voit ammentaa toivoa siitä, mitä tässä sanotaan? Miten voit syvemmin kokea sen, mitä tämä jae opettaa?

Ilmaisu ”rakkauden ja rauhan Jumala” voidaan tulkita kahdella eri tavalla. Toisaalta Jumala nähdään rakkauden ja rauhan lähteenä. Toisaalta Jumalaa luonnehtivat rakkaus ja rauha. Näiden kahden välillä ei kuitenkaan tarvitse valita. Koska rakkaus ja rauha ovat Jumalan luontaisia ominaisuuksia, hän antaa niitä meille.

Toisaalla Paavali viittaa Jumalaan, joka antaa kestävyyttä ja rohkaisua (Room. 15:5); hän on myös toivon Jumala (Room. 15:13); rauhan Jumala (Room. 15:33; Room. 16:20; 1. Kor. 14:33; Fil. 4:9; 1. Tess. 5:23), armahtava Isä (2. Kor. 1:3) ja runsaan lohdutuksen Jumala (2. Kor. 1:3). Jumala on kaikkien näiden siunausten lähde. Hän antaa kaikki ne meille ehtymättömässä rakkaudessaan.

Vaikka ilmaisu ”rauhan Jumala” onkin melko yleinen Raamatussa, ilmaisu ”rakkauden Jumala” esiintyy vain tässä kohdassa (2. Kor. 13:11), ja siksi se ansaitsee syvällisen pohdintamme.

Kuten monet Raamatun kääntäjät ovat huomanneet, Paavalin viittaus rakkauden Jumalaan muutama jae ennen kuin hän siunaa kolmiyhteisen Jumalan nimeen 2. Kor. 13:13 viittaa siihen, että hän ajattelee Jumalaa kolmena persoonana. ”Vaikka hän käyttää tässä sanaa ’Jumala’ yhtenä kolmesta, hänen käsityksensä Jeesuksesta ja Pyhästä Hengestä muissa kirjeissään – – pakottaa meidät näkemään koko lauseen viittaavan yhteen Jumalaan, jonka varhaisin seurakunta oppi tuntemaan kolmiyhteisenä. Kestää yli vuosisadan ennen kuin teologit – – alkoivat käyttää sanoja kuten ’kolminaisuus’ lyhenteenä sille, mitä Paavali jo oli selvästi ilmaissut.” – Tom Wright, *Paul for Everyone: 2 Corinthians* (Lontoo: Society for Promoting Christian Knowledge, 2004), s. 148.

Me uskomme yhteen Jumalaan, joka on kolmen persoonan ykseys. He elävät ikuisesti vastavuoroisessa rakastavassa suhteessa toisiinsa. Tämä kolmiyhteinen Jumala rakastaa meitä ja kehottaa meitä rakastamaan toisiamme tavalla, joka heijastaa Jumaluuden persoonien keskinäistä rakkautta.

PYHÄN HENGEN YHTEYS

Jeesuksen armo ei ainoastaan paljasta Jumalan rakkautta meitä kohtaan, vaan se tuo mukanaan myös Pyhän Hengen yhteyden tämän rakkauden seurauksena. Samalla tämän yhteyden lähde on Jumalan rakkaudessa. Näin siksi, että ilman rakkautta ei ole yhteyttä. Paavali kirjoittaa: ”Jos kerran yhteys Kristukseen rohkaisee ja hänen rakkautensa suo lohdutusta, jos Henki meitä yhdistää ja jos tunnemme hellyyttä ja myötätuntoa toisiamme kohtaan, niin tehkää minun iloni täydelliseksi ja olkaa yksimielisiä. Liittäköön teitä toisiinne rakkaus, sopu ja sama mieli.” (Fil. 2:1–2.)

Jotkut sanovat, että Pyhä Henki on vain voima tai vaikutus, mutta se ei voi olla totta. Miksi Paavali ylipäätään mainitsisi kolminaisuuden, jossa olisi kaksi persoonaa – Isä ja Poika – yhdessä pelkän ”voiman” kanssa? Siinä ei olisi mitään järkeä. Aivan kuten Isä ja Poika esitetään henkilökohtaisessa keskinäisessä suhteessa (2. Kor. 1:3; 2. Kor. 11:31), Hengen suhde näihin persooniin johtaa meidät siihen johtopäätökseen, että hänkin on persoona (Room. 8:15–16; ks. myös Joh. 14:16–17, 26; Joh. 15:26; 16:7).

Ilmaisu Hengen yhteys (Fil. 2:1, VKR/RK 2012) voidaan ymmärtää kahdella tavalla. Se voi tarkoittaa Pyhän Hengen antamaa yhteyttä toistemme kesken tai yhteyttä Hengen itsensä kanssa. Useat Raamatun tulkitsijat argumentoivat, että nämä merkitykset eivät sulje toisiaan pois. Loppujen lopuksi yhteys toistemme kanssa on seurausta yhteydestä Pyhän Hengen kanssa.

Lue 1. Kor. 2:10–11; 1. Kor. 3:16; 1. Kor. 12:11 ja 2. Kor. 3:6, 17. Mitä Paavali opetti korinttilaisille Pyhästä Hengestä?

Paavali puhuu paljon Pyhän Hengen työstä. Ensimmäisessä ja Toisessa korinttilaiskirjeessä on yli neljäkymmentä viittausta Pyhään Henkeen. Pyhä Henki edistää seurakunnan rakentamista (1. Kor. 14:12), mahdollistaa ihmisille lähetystyön tekemisen (1. Kor. 2:4–5), ilmoittaa meille Jumalan syvimmät salaisuudet (1. Kor. 2:10–11) ja opettaa niitä meille (1. Kor. 2:13), asuu meissä (1. Kor. 3:16; 1. Kor. 6:19), toimii Kristuksen kanssa meidän vanhurskauttamiseksemme (1. Kor. 6:11), antaa armolahjoja seurakunnalle (1. Kor. 12–14), sinetöi meidät pelastukseen (2. Kor. 1:22), painaa lain ihmisten sydämiin (2. Kor. 3:3) ja antaa uuden elämän Kristuksessa (2. Kor. 3:6) sekä vapauttaa synnistä (2. Kor. 3:17). Emme todellakaan voi elää ilman Pyhää Henkeä.

Miksi Pyhän Hengen jumaluuden ymmärtäminen on tärkeää, jotta voimme täysin ymmärtää Jumalan rakkauden meitä kohtaan?

KOLMIYHTEINEN JUMALAMME

Joku voi lukiessaan 2. Kor. 13:13 ajatella, että Kristus on ainoa armon lähde, Jumala ainoa rakkauden lähde ja Pyhä Henki ainoa yhteyden lähde. Mikään ei kuitenkaan voisi olla kauempana totuudesta.

Lue 1. Kor. 1:3–4, 9; 1. Kor. 10:16; 2. Kor. 1:2, 12; Room. 8:35; Room. 15:30; Gal. 2:20 ja Ef. 3:19. Mitä nämä tekstit sanovat armosta, rakkaudesta ja yhteydestä suhteessa kolmiyhteisen Jumalan persooniin?

Isä, Poika ja Pyhä Henki toimivat yhdessä pelastukseksemme. Armo, rakkaus ja yhteys eivät tule vain yhdeltä, vaan heiltä kaikilta kolmelta. Jokaisella on kuitenkin oma erityinen tehtävänsä pelastushistoriassa. Paavali on tietoinen tästä ja korostaa tätä opetusta kirjeissään. Esimerkiksi pelastussuunnitelma kerrotaan uskomattoman tiiviisti Gal. 4:4–6, jossa mainitaan Jumaluuden kolmen persoonan osallistumisesta siihen. Isä Jumala lähetti Jeesuksen, mikä viittaa siihen, että Isä on suunnitelman lähde (Gal. 4:4). Poika syntyi naisesta (Gal. 4:4), mikä viittaa inkarnaatioon ja osoittaa muinaisen lupauksen täyttymisen (1. Moos. 3:15). Poika lunasti meidät ja palautti meidät oikeaan suhteeseen Isään, josta Paholainen oli valehdellut (1. Moos. 3:5). Pyhä Henki vahvistaa identiteettimme Jumalan lapsina (Gal. 4:6).

Paavalin kirjeissä on useita muita viittauksia kolminaisuuteen. Nämä kolme toimivat yhdessä: mahdollistavat seurakunnan lähetystyön (1. Kor. 12:4–6), antavat meille hengellistä voimaa (Ef. 3:14–19) ja edistävät syvää ykseyttä seurakunnan jäsenten keskuudessa, mikä puolestaan jäljittelee sitä ykseyttä, joka leimaa Jumalan kolminaisuuden jäsenten keskinäistä suhdetta (Ef. 4:4–6). Paavalin käsityksen mukaan Jumala ei ole vain kolmiyhteinen, vaan Jumalan kolmiyhteyden kolme persoonaa toimivat yhdessä meidän pelastukseksemme (Ef. 1:3, 13–14). Paavali menee Efesolaiskirjeessä niin pitkälle, että mainitsee, että meidän on oltava täynnä Isän (Ef. 3:19), Pojan (Ef. 4:13) ja Pyhän Hengen (Ef. 5:18) täyteyttä.

Lopettaessaan kirjeenvaihtonsa korinttilaisille (2. Kor. 13:13) Paavali ei olisi voinut päättää sitä paremmin: lupaukseen siitä, että maailmankaikkeuden kolme Korkeinta, taivaallinen kolmikko, olisi kanssamme nyt ja tulevassa ajassa.

Kuinka seurakunnan jäsenten välisen yhteyden tulisi heijastaa Jumaluuden rakkaudellista suhdetta?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 5, s. 216–233 tai *Aikakausien Toivo*, s. 641–659 tai *Rakkaudella Isältä*, (2025), s. 445–452.

”Vain Jeesuksen Kristuksen armo voi muuttaa kivisydämen lihasydämeksi ja tehdä sen eläväksi Jumalaa varten. – – Ihmisillä ei ole voimaa vanhurskauttaa itseään tai pyhittää sydäntään. Vain Suuri Lääkäri voi voimallaan parantaa moraalisesti sairaat. Vain taivaan korkein lahja, Isän ainoa Poika, joka on täynnä armoa ja totuutta, voi lunastaa kadotetut.” (Signs 2.5.1892.)

”’Jumala on rakkaus’ (1 Joh. 4:16). Hänen luontonsa ja lakinsa ovat aina olleet ja tulevat aina olemaan rakkaus. ’Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen’ ja jonka polut ’ovat iankaikkiset’, ei muutu. Hänen tykönään ’ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa’ (Jes. 57:15; Hab. 3:6; Jaak. 1:17).

Jokainen luomisvoiman ilmentymä ilmaisee rajatonta rakkautta. Jumalan valtius merkitsee siunauksen täyteyttä kaikille luoduille. – –

Hyvän ja pahan välisen suuren taistelun historia on samoin, siitä lähtien kun se alkoi taivaassa aina kapinan lopulliseen kukistamiseen ja synnin täydelliseen poistamiseen asti, havainnollista esitystä Jumalan muuttumattomasta rakkaudesta.” (1AO 13.)

”Meidän tulee käsittää, että Pyhä Henki – – on persoona yhtä paljon kuin Jumalakin. – – Pyhällä Hengellä on persoonallisuus, muutoin hän ei voisi todistaa meidän hengellemme ja henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. Hänen täytyy olla myös jumalallinen persoona, muutoin hän ei voisi tutkia kaikkea, Jumalan syvyyksiäkin.” (Pä 59.)

”Taivaallisessa kolmikossa on kolme elävää persoonaa; näiden kolmen suuren voimahahmon – Isän, Pojan ja Pyhän Hengen – nimeen kastetaan ne, jotka ottavat elävässä uskossa vastaan Kristuksen, ja nämä voimahahmot tekevät yhteistyötä taivaan kuuliaisten alamaisten kanssa heidän pyrkiessään elämään uutta elämää Kristuksessa.” (Ev 615.)

Keskustelunaiheita:

1. Tunnettu kristillinen laulu on nimeltään ”On armo suuri ihmeinen”. Mikä Jeesuksen armossa on niin ihmeellistä?
2. Vertauksessa tuhlaajapojasta on kaunis kuvaus Jumalan rakkaudesta. Mistä tiedämme, että tämän vertauksen isä on rakastava?
3. Miten paikalliset seurakunnat voivat osoittaa, että Pyhän Hengen yhteys on siellä todellisuutta?